

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/202/2018
Identifikačné číslo spisu:	8113236005
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8113236005.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dedičskej veci po poručiťovi Y. T., naposledy bývajúcemu v L., zomr. E., o prejednanie dedičstva, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 26 D 1453/2013, o dovolaní dedičky P. T., bývajúcej v L., zastúpenej JUDr. Jozefom Tomkom, advokátom s o sídlom v Prešove, Floriánova č. 2, proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 9. februára 2016 sp. zn. 13 CoD 1/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 9. februára 2016 sp. zn. 13 CoD 1/2015 uznesenie Okresného súdu Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) z 23. januára 2015 č. k. 26 D 1453/2013-53 ako vecne správne potvrdil. Súd prvej inštancie vyššie označeným uznesením, okrem iného, schválil dohodu dedičov po poručiťovi Y. T..
2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie dedička po poručiťovi (ďalej aj „dovolateľka“), prípustnosť, ktorého dôvodila tým, že nevedela o tom, že podpisovala dohodu o vysporiadaní dedičstva, preto žiada o jej nápravu, resp. o nápravu vzniknutého stavu vydaním opravného uznesenia v dotknutej časti.
3. Dedič T. G. vo svojom vyjadrení s uvedeným dovolaním dedičky nesúhlasil.
4. Dedičia X. J., L. T. a Y. T. s dovolaním dedičky súhlasili a preto navrhujú, aby mu dovolací súd v plnom rozsahu vyhovel.
5. Na konanie o dedičstve sa s účinnosťou od 1. júla 2016 vzťahuje zákon č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).
6. V zmysle § 2 ods. 1 CMP sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.
7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (dedička P. T.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania, skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže o dovolaní konať a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza

nasledovné.

8. Dovolanie bolo podané osobne na súde prvej inštancie 26. mája 2016, t. j. pred 1. júlom 2016, za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), preto dovolací súd postupoval podľa prechodných ustanovení § 395 ods. 2 CMP a § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorých právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

9. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

10. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

11. Dovoláním dovolateľky je napadnuté potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o schválení dohody o vypořádání dedičstva. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.

12. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme je opravný prostriedok prípustný, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. a/ a b/ O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil v o svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie p o právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.).

13. Podľa ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znaleckom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

14. Dovolanie dovolateľky nesmeruje proti uzneseniu, ktoré by malo znaky uznesení uvedených vo vyššie vymenovaných ustanoveniach, preto dovolanie podľa § 239 O.s.p. nie je prípustné.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené by dovolanie dovolateľky bolo prípustné iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Dovolateľka procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. netvrdila a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť ich dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

16. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania dovolateľky nebolo možné vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p. Najvyšší súd preto dovolanie podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol.

17. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov odvolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.